

inter ventie

1 — Manu Engelen:

Op het grasveld naast enkele reclameborden, tussen de achterkant van de kunstcampus en de ring, is een monumentaal schilderij geplaatst.

2 — Natalia Drobot:

'Bloemen' van rode geglaazuurde klei ontluiken aan de oever van de Demer.

5 — Lut Vanautgaerden:

De bewegingen en het lijnenspel van de omgeving rond het sluizencomplex worden vastgelegd op een wegwijzer en een langwerpig schilderij aangebracht aan de reling.

6 — Margot Indestege:

Flinterdunne wimpels hangen aan verlichtingspalen bij het sluizencomplex.

8 — Niels Vaes:

Een monumentale tekening van een lauwerkrans in het gras aan de tuikabelbrug werd gemaakt door het gras gedurende enkele weken af te dekken. Zoals de overwinning altijd maar tijdelijk is zal ook de tekening gedurende de tentoonstelling stilaan verdwijnen.

9 — Twan Kerckhofs:

Een honderd meter lange blauwe streep hangt aan een fijne constructie. Ze lijkt de tuikabelbrug te verlengen maar evenzeer is ze een spiegeling van het langgerekte landschap van het kanaal.

10 — Joke Hansen:

Een 'oneindige' trap in een put in de berm van het kanaal suggereert een verborgen wereld onder de grond. Het kunstwerk zet daarmee de deur open om onze verbeelding de vrije loop te laten.

11 — Anne Van Hertum:

In een beekje dat uitmondt in het kanaal is een mobiel bevestigd dat beweegt door de steeds wisselende stroming.

12 — Greet Theunkens (foto cover):

Achternagelaten kledij in een bos roept bij de wandelaar snel allerlei gebeurtenissen op: hier spreidt een grote 'bloedvlek' van rode kleren zich over de helling van de dijk.

13 — Margot Indestege:

Een wand van verticale planken aan de rand van het kanaal creëert een optisch spel wanneer men er aan voorbij rijdt.

16 — Vera Thaens:

Op een platform aan de rand van de weg wordt een landschap in klei geboetseerd, verwijzend naar de traditie van de vorige eeuw om in dit gebied 'in de open lucht' te schilderen.

17 — Eveline Lambrechts:

Bij een brug over een beekje ligt een schim van Ophelia in het water. Ophelia is de geliefde van Hamlet die een tragische dood sterft door zich te verdrinken. Haar schoonheid en onschuld trekken ons aan maar tegelijkertijd is er de dood die ons met afschuw vervult.

19 — Eline De Boiserie:

Een lange kabel opgespannen aan vier hoge palen loopt dwars over het fietspad en wijst ons op het mogelijke traject van de nieuwe sneltramlijn.

20 — Jakub Rehak:

Een zwart vlak op het open veld aan het begin van De Maten is bij nader inzien een optische illusie en zet daarmee onze waarneming op losse schroeven.

21 — Liesbeth Croonen:

Een levensgrote vorm/sculptuur van paraplu's lijkt als een schim tussen de bomen op te duiken.

4 — David Baeyens:

Een zwarte kubus midden op het rond punt aan de scheepvaartkaai lijkt te verwijzen naar de Kaaba, het centrale kubusvormige gebouw in Mekka. Ze gaat daarmee de dialoog aan met de witte kapel aan de rand van het rond punt en wijst ons op de culturele en godsdienstige veranderingen in Vlaanderen. Maar evengoed bevraagt dit werk de plaats die het verkeer inneemt in onze omgeving.

15 — Eline Cautreels:

In kijkers gericht op de vijvers van De Maten wordt een vergeten legende zichtbaar.

22 — Daan Gielis:

Een kubusvorm, als een uitsnede van een landschap, gaat in het Emile Van Dorenmuseum de dialoog aan met een monumentaal schilderij.

Emile Van Doren

In de vorige eeuw vonden kunstenaars ook in de Kempense heide het 'ongerepte' uitgestrekte landschap waar ze naar op zoek waren. Emile Van Doren was één van de bekendste van deze 'Kempense school'. Hij vestigde zich in 1893 in Genk en samen met zijn vrouw baatte hij 'Hôtel des Artistes' uit. Later, in 1913, laat hij villa 'Le Coin Perdu' bouwen aan de huidige Henri Declleenestraat om zich in alle rust terug te trekken en zich volledig te wijden aan zijn kunst. Het is in deze villa dat nu het Emile Van Dorenmuseum ondergebracht is. Onlangs is het na grondige renovatie terug opengesteld. Daan Gielis zal hier een werk integreren waardoor het museum op een boeiende manier het begin- of eindpunt kan zijn en de route ook in een historische context wordt geplaatst.

18 — Annelies Swerts:

Op het centrale pad van de begraafplaats van de broeders De La Salle is in kalk een doolhof aangebracht. Het labyrint wijst ons op de spirituele weg die afgelegd moet worden om tot de 'essentie' te komen maar evengoed wijst ze ons op onze sterfelijkheid, het finale einde van ieders weg, hier aangegeven door het zwarte centrale punt van assen.

14 — Steven Clijmans:

Een bouwvergunningbord om een bouwvergunningbord te plaatsen, een foto van een omgevallen bord 'verboden te storten' en een oranje werfrent op een plaats waar je niet mag kamperen willen ons met een knipooeg doen nadenken over de reglementeringen van de publieke ruimte.

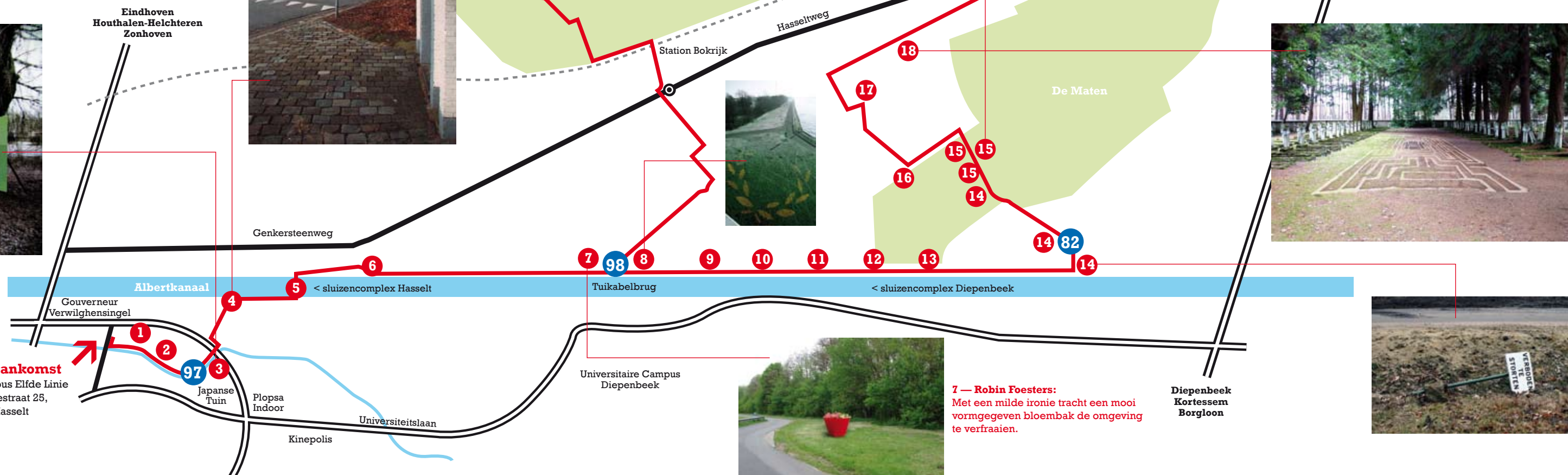
28/05
27/06
2010

3 — **Iben Decoster:**
Een lang paneel van 30 meter aan de Demer tracht door middel van fotografische pixels de achterliggende parkeerplaats weg te 'censureren'.

Start en aankomst
PHL — Campus Elfde Linie
Elfde-Liniestraat 25,
3500 Hasselt

7 — Robin Foesters:

Met een milde ironie tracht een mooi vormgegeven bloembak de omgeving te verfraaien.